

روش استفاده از خاموش کننده ها:		اصول اطفاء حریق		
	۱ بعد از انتخاب نوع مناسب کپسول، شاسی را بکشید. این کار قفل اهرم عملیاتی (دستگیره) را باز می کند.	خاموش کننده های دستی اطفاء حریق باید مناسب با نوع حریقی که شما آن را خاموش می کنید باشد. حریق ها به ۵ گروه طبقه بندی می شوند. بر روی خاموش کننده ها کلمات استاندارد یا علامت های ویژه ای مشخص شده است که متناسب با گروهی از حریق است که آن خاموش کننده توانایی خاموش کردن آن را دارد.		
	۲ ریشه آتش را هدف قرار دهید. نازل یا لوله خاموش کننده را بر روی پایه حریق (پایین ترین قسمت حریق) نشانه بگیرید.	علامت ویژه	تعریف	گروه بندی حریق
	۳ دستگیره کپسول را فشار دهید: اهرم بالا دستگیره ای است برای خارج کردن مواد خاموش کننده از کپسول. برای متوقف کردن تخلیه مواد از خاموش کننده، اهرم را رها کنید.		شامل مواد قابل اشتعال متداول مانند چوب، پارچه و کاغذ.	حریق گروه A
			شامل مایعات قابل اشتعال از جمله نفت، گازوئیل و برخی رنگها و حلال ها.	حریق گروه B
	۴ حرکت جارویی: نازل یا لوله را به آرامی از سویی به سوی دیگر حرکت دهید. هدف کپسول را بر روی پایه حریق حفظ کنید و مانند حرکت جارویی نازل را به عقب و جلو حرکت داده تا زمانی که به نظر برسد شعله های آتش خاموش شده است.	شامل آتش سوزی ناشی از گازها و مایعات یا مخلوطی از آنها است که به راحتی قابلیت تبدیل به گاز را دارند مانند گاز مایع و گاز شهری می باشد.	حریق گروه C	حریق گروه E (در برخی استانداردها C)
			شامل حریقهای الکتریکی می باشد. از جمله ابزارهای تولید برق، سیم کشی ها، جعبه فیوز، کامپیوتر، تلویزیون و موتورهای الکتریکی.	
	کپسول پودری: اختصاصی مایعات قابل اشتعال		شامل فلزات قابل احتراق مانند منیزیم یا سدیم، مبارزه با حریق گروه D احتیاج به آموزشهای ویژه دارد.	حریق گروه D
			شامل حریق آشپزخانه و مواد سوختنی مهم آن یعنی چربی ها روغن های آشپزی که در تجهیزات آشپزی تجاری استفاده می شود.	حریق گروه K
کپسول CO₂: اختصاصی کلیه وسایل برقی (کامپیوتر، تابلو برق...) و دستگاههای آزمایشگاهی			قبل از اقدام به هر کاری افراد دیگر را خبر کرده و زنگ خطر را به صدا در آورید.	